

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politicABONAMENTE:
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 leiREDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

EPOCA

BARBU STEF. DE LA VRANCEA
Prim-redactorANUNCIURI:
anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

APARE IN TOATE ZILELE

LEGIUNEA COLECTIVISTA

GUVERNUL E TARE

RUSIA SI ROMANIA

DR. MARCOVICI

LA MULTI ANII

DIN DURERILE LUMII

LEGIUNEA COLECTIVISTA

Intr'unul din numerile noastre anterioare, am demonstrat, credem în de ajuns, că regimul constituțional a devenit astăzi la noi o simplă expresiune și că, d'asupra tuturor voiențelor individuale sau colective, se ridică arbitriul unui singur om, a cărui omnipotență dispune de toată viața noastră publică și regulează toate raporturile noastre sociale. Acest om compune și descompune Cabinetele, primește sau respinge proiectele de legi, contractează împrumuturi de sute de milioane sau convertește pe cele existente, încheie alianțe cu puterile străine sau ne pune rău cu niște vecini puternici, în scurt, face și desfăce toate după caprițiu și plăcerea sa. El singur se crede infailibil. El nu primește povață de la nimeni, nu ține seamă de nici o părere și, fără a fi special în vre-o ramură, pretinde a organiza toate. Infundat cea mai mare parte a timpului în vila sa de la Florica, el este asediat de viziuni politice, cari duc la catastrofe, și pe cari fidelii săi din Camera și din Senat le primesc ca atâtea revelațiuni divine.

Neapărat, un asemenea fantastic n'ar putea să exerciteze nici o influență într-o țară unde sistemul reprezentativ ar fi o realitate. Or cât de naiv ar fi cine-va, el nu s'ar amăgi de niște discursuri descusute, fără noimă și fără rost, ca acelea ce d. I. Brătianu debitează de pe înălțimea tribunei parlamentului sau de pe banca ministerială. Secretul puterii sale nu vine din mărima adevărilor ce descoperă, ci dintr'un sistem nenorocit, pe care îl practică fără nici un scrupul și pe o seară cum țara românească n'a văzut și nu va mai vedea. Convingerea nedintită a d-lui Ioan Brătianu este că mijlocul cel mai sigur de a păstra puterea în vecii vecilor este de a întrebuința în toate corupțiunea. D-sa n'a avut nici o dată încredere nici în patriotismul Românilor, nici în inteligența lor. «Români sunt venali, fără conștiință și fără pricepere, și a zis d-sa; se caută a-i ține în împrejurul meu, mulțumind instinctele lor răpitoare, potolind poftele lor cu bani și făcând să tacă slabele lor scrupule de conștiință prin îndoparea stomacului lor». Și fiindcă ambițiunea d-sale nu cunoaște nici o margine, fiindcă setea sa de putere nu se poate îndestula cu nimic, d-sa a aruncat banii țării în dreapta și în stânga ca să-și facă pretutindeni sprijinitori.

Maî întâiu vin marii satrapii din provincie, în voia cărora sînt date județele spre exploatare. Fiecare județ își are satrapul său, care este o miniatură a d-lui Brătianu. Ceea ce acesta face în țara întreagă, acela face în județul său. Așa d. Ghelmeșianu în Mehedinți, d. Kirilopolu în Teleorman, d. Săveanu în Focșani, d. Pilat în Botoșani, d. Anastasiu în Tecuci, etc. Fiecare din acești antreprenori ai județelor sunt niște instrumente electorale, a căror datorie este, mai pre sus de toate, de a scoate din urnă pe candidații oficiali pentru Camera și Senat. O dată împlinită această chemare, d-lor sunt liberi de a comite toate abuzurile, de a călca toate legile, de a-și bate joc de oamenii, în fine de a face tot ce vor. Primul ministru le garantează impunitatea și perpetuarea funcțiunilor lor.

Fără această protecțiune înaltă, cum ar fi putut acești sbiri ai colectivității să realizeze, într'un timp relativ scurt și numai din onorariile lor, niște averi, cari îi pun în poziție de a rivaliza cu cei d'întâi capitaliști?

Sultanul Abdul Megid, preumblându-se o dată pe Bosfor, vede ridicându-se pe mal un edificiu de o somptuositate extraordinară. «Al cui este acest palat? întrebă padișahul. — Al directorului telegrafelor, i se răspunde; al omului de încredere al Maiestății Tale, — «Să se destitue îndată, aduce Abdul-Megid; cu salarii modeste nu se clădesc asemenea palaturi!»

Dacă guvernul d-lui Brătianu n'ar face apel la instinctele de lăcomie ale omului și dacă maxima sa de cărmuire n'ar fi corupțiunea, câți inși din acești administratori bogătași ai colectivității n'ar trebui dați judecății și oslințiți la pedepsele cele mai aspre?

Dar sub acești vinovați mari, vrednici de osinda oanei, furnică o mulțime neomenită de pungași mici, cari au răsărit de câțiva ani în toate colțurile țării, întocmai ca insectele supărătoare după o noapte furtunoasă. Aceștia sunt instrumentele electorale ale prefecturilor, sperietorii mulțimei fricoase, sbirii satelor și țărilor. Auzindu-i cum declamă prin cărciumile satelor sau prin cafenelele murdare ale mahalalelor, te coprinde un fel de desgust de graiul omenesc. De la capi au învățat și ei cuvintele de calibrul mare și le maniază cu o stângăcie, care trece dincolo de marginile ridiculului. Un fel de «beție de cuvinte» s'a împrăștiat în toate capetele și cel ce delirează mai tare are mai multă dreptate de cât toți.

Ca să nu ne ducem prea departe, să ne oprim puțin pe la întrunirile din mahalalele capitalei, ținute de către căpeteniile agitațiunii. Oratorii colectivității nu spun un singur cuvânt care să fie iocana adevărului și bieții auditorii se mulțumesc, în lipsă de mai bine, cu vorbele late, cari turbură echilibrul atmosferei, fără să producă o singură idee. Sub numele sonor de libertate, ce se debitează în toate ocaziunile, agitatorii colectivității caută oasele cele mari și cu multă măduvă, și mulțimea nevinovată crede că acești negustori

de vorbe se ocupă de binele și de fericirea ei. Să-și închipuiască cine-va pe acești conductori ai opiniei publice, pe acești creatori ai fericirii statului, în starea în care se află acum șapte sau opt ani. Cei mai mulți dintr'înșii trăiau din datorii, cari îi strângeau de gât. Neavând cunoștințe pozitive în pretențele lor specialității, nu erau în stare să câștige prin munca lor un ban pe zi și astfel umblau vreme de iarnă în niște costume, cari ne aduceau aminte pe muncătorii de struguri din tabloul lui Murillo. Câți-va cari visitaseră Franța, sub pretext de a studia, se întoarseră de acolo cu coatele cărpite și cu capetele stricate, declamând prin cafenelele din țară cuvinte învățate în cafenelele streinătății. Dar tocmai pentru că erau astfel, ei constituiau un element indispensabil pentru colectivitate, și așa d. I. Brătianu și Imușea numărul parlamentarilor, dând unuia o funcțiune, altuia alta, până când acești copii părăsiți ai societății se văzură stăpâni peste toate capetele bugetare.

Incepând de la d. I. Brătianu, care se află pe treapta cea mai înaltă a scării noastre politice, și scoborându-ne până la treapta cea mai de jos a ierarhiei noastre administrative, întemnim un sistem bazat pe exploatare fără scrupul și pe corupțiune fără exemplu până aci în istoria noastră. Primul ministru permite subalternilor săi — prefectii, sub-prefecții, senatorii, deputații, etc. — să facă toate, pentru ca aceștia la rîndul lor să-și dea tot concursul putincios spre a se perpetua la cărma afacerilor publice.

Lucenzio

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Paris, 16 Ianuarie. — Tratatul de pace, ale căror baze fuseră încheiate între reprezentantul Republicii franceze și Regina din Madagascar, s'a ratificat.

Atena, 16 Ianuarie. — Cabinetul Delianis se va retrage, dacă Regele va ceda consiliilor aceluia ce-l angajiază să desarmeze.

Atena, 16 Ianuarie. — Grecia a cumpărat încă trei torpiliere.

Belgrad, 16 Ianuarie. — D. Garașanin răspunzând notei colective a puterilor, declară că demobilizarea trupelor nu este posibilă acum, pentru că negocierile de pace nefiind încă începute, Serbia voiește să se păzească contra oricărui atac neașteptat și că de altminterea Nota colectivă nu oferă nici o garanție privitoare la o desarmare simultană și completă a tuturor interesajilor.

Bari, 16 Ianuarie. — Prințul Montenegro sositici, venind de la Antivari. El merge la Constantinopol, după invitațiunea Sultanului.

Berlin, 16 Ianuarie. — Reichstagul a adoptat o propunere a D. Windhorst, ce ținde să declare că în convicțiunea Reichstagului, expulsările supușilor austriaci și ruși de către guvernul prusian, nu sunt justificate, și că sunt contrarii intereselor Germaniei. Nici un ministru nu asista la ședință.

Berlin, 16 Ianuarie. — Dieta a ales, prin aclamațiune, pe d. Keller ca președinte și pe d. D. Heeremann și Benda, ca vice-președinți.

Ministrul de finanțe a supus Dietei proiectul de buget. Veniturile sunt evaluate la 1,288,674,442 mărci; cheltuielile ordinare, 1,265,993,871 mărci; cheltuielile extraordinare 36,834,571 mărci. Deficitul este deci de 14,154,000 mărci.

Paris, 16 Ianuarie. — Declarațiunea ministerială s'a citit astăzi Camerelor.

Ea face apel la unirea tuturor funcționarilor, spune că separațiunea Bisericii de Stat nu este încă matură, dar că sub pedeapsa de o ruptură bruscă, clerul trebuie să se mărginească în exercițiul mandatului său.

Declarațiunea adaugă că guvernul va restabili echilibrul bugetar, fără a contracta noi împrumuturi, dar grație economiilor și schimbării taxelor.

În ceea ce privește politica exteroară, declarațiunea se exprimă astfel: «Atitudinea noastră va fi demnă și pacifică; vom concentra forțele noastre pe continent, pentru a fi respectați, fără a amenința pe nimeni; nu mai vom expedițiuni departate, dar vom păzi posesiunile dobândite, tragând cele mai bune foloase și organizând protectorate în Anam, Tonkin și Madagascar.

Atena, 17 Ianuarie. — Nota prin care guvernul grec anunță că refuză de a desarma, n'a fost încă notificată Puterilor.

În Creta se țin numeroase întruniri spre a cere unirea cu Grecia.

Cair, 17 Ianuarie. — Soudani se pregătesc să atace Souakim.

Viena, 17 Ianuarie. — Reichsratul este convocat pentru 28 Ianuarie.

Constantinopol, 16 Ianuarie. — Cale indirectă. Poarta urmează de a se preocupa mai ales de situațiunea rezultând din armările din Grecia.

Se crede în cercurile oficiale că prințul Alexandru nu se va mulțumi cu misiunea verbală încredințată lui Gadban-Efendi și că va face un nou demers spre a înlesni soluțiunea cestiunii rumeliote.

Înțelegerea directă între Turcia și Bulgaria, pe baza unirii personale, prinde din ce în ce mai multă putere.

În privința locului ales pentru negocierile de pace între Bulgaria și Serbia, dacă principele primește orașul Bucuroști, Poarta nu se va opune.

Constantinopol, 16 Ianuarie. — Cale indirectă. Poarta a poruncit două vapoare cu torpile, sistemul Nordeufelde.

Belgrad, 18 Ianuarie. — Comitetul progresist a ținut ieri o întrunire, în care a respins propunerea d-lui Pirociana, care voia să aducă o coalițiune cu partidul Ristić, și a declarat că voiește să sprijine pe d. Garașanin din toate puterile sale.

Paris, 18 Ianuarie. — Se telegrafiază din Berlin ziarului «Journal des Debats» că în cercurile politice berlineze, se speră că refuzul opus de Grecia și Serbia la propunerea de desarmare, nu va fi definitiv.

Paris, 18 Ianuarie. — Generalul Courcy, comandantul șef al trupelor franceze în Tonkin și Anam e rechemat în Franța. El va fi înlocuit prin generalul Warnet.

Sofia, 19 Ianuarie. — După propunerea Germaniei, guvernul princiar a declarat că primește Bucureștii ca loc de întrunire pentru delegații însărcinați cu discuțiunea preliminarilor de pace dintre Serbia și Bulgaria.

Atena, 19 Ianuarie. — Guvernul elen a remis puterilor Nota, prin care face cunoscut refuzul său de a desarma.

Acest refuz e bazat pe ceea ce chestiunile ridicate prin mișcarea rumeliotă n'au primit încă o soluțiune satisfăcătoare.

Londra, 19 Ianuarie. — «Times» crede că puterile vor răspunde refuzului Greciei și Serbiei printr'un nou demers colectiv de un caracter mai imperativ.

Roma, 19 Ianuarie. — Contele de Robilant ministrul afacerilor streine a supus camerii o a doua serie de documente privitoare la afacerile Rumeliei.

D. Maurigi întrebă pe ministru asupra politicii urmate de Italia în marea Roșie și asupra misiunii încredințate generalului Pezolini.

Sofia, 19 Ianuarie. — În răspunsul său la Nota colectivă a Puterilor, guvernul princiar recunoaște că Rusia nu încetează de a se interesa de soarta statelor balcanice și mai cu seamă de a Bulgariei. El se declară deci gata a libera trupele sale îndată ce Serbia, care ia din zi în zi o atitudine mai a-

menințătoare, se va angaja într'un mod formal să demobilizeze, sau îndată ce puterile vor voi să asigure opera de pace sau vor garanta că teritoriul bulgar nu va fi din nou atacat și năvălit cum a făcut-o curând Serbia.

Paris, 19 Ianuarie. — «Le Temps» spune că Poarta, prevăzând neeficacitatea Notelor colective a chemat sub drapel încă o sută de batalioane de redii.

Beyrut, 19 Ianuarie. — Turcia trimite în Syria o mare cantitate de pușci, pentru armarea eventuală a tuturor musulmanilor.

Cetina, 19 Ianuarie. — Ziarul muntegrec Glasernagorea relevând știri de la jurnalele vieneze care anunță plecarea prințului Muntenegru-lui la Constantinopol, spune că prințul Nikita pleacă în țări mai dezvoltate decât Muntenegru din punctul de vedere al industriei și agriculturii, ca Italia și Franța. Această călătorie are de scop să asigure dezvoltarea pacinică la care Muntenegru poate să se devoteze într'un mod liniștit, sprijinindu-se pe bunii săi amici și trăind în pace cu vecinii săi.

GUVERNULETARE...

Eată o frază pe care o auzim repetându-se mereu de la deschiderea camerilor: guvernul e tare!

Dar când întrebăm pentru ce? — nime dintre cei ce repetă această frază nu'î în stare să'î dea un argument plauzibil.

Cu toate acestea, vorba se repetă mereu și merge — ca boala rea — din om în om.

Pentru noi însă, cărora ne place să ne dăm seama de lucruri înainte de ale admite că sunt așa cum ni se spun — ne întrebăm: pentru ce e tare guvernul?

După zece ani de guvernământ, d-l Ion Brătianu a arătat cea mai vădită incapacitate în administrațiunea țării; nemulțumirea este generală și atât de mare, în cât chiar mulți dintre vechii săi amici l'au părăsit, înspăimântați de consecințele politice ale colectivității.

Maî mult; colectivității, până în anul trecut, se lăuda că șeful lor a ridicat finanțele țării la o nepomenită prosperitate. Astăzi criza în care trăim l'a dat de gol; de la începutul anului 1885 toate artificiele financiare aleregimului s'au desvâlit: bugetul, cu exagerare umflat în cheltuieli, care au ajuns la 130 milioane, a plesnit din toate părțile denunțând un deficit de peste 20 milioane; și se se observe bine, că acest buget, nutrit neconținut cu împrumuturi deghizate — prin emitere de rente — totuși a trebuit să demascheze acest gol enorm!

Faimoasele instituții de credit care toate se coronează prin «Banca Națională» ne-au adus într'o stare în care nici odată țara nu s'a aflat — nici pe timpul când se compunea din două provincii separate. Aceste instituții, împreună cu Banca, au avut darul d'a alunga tot aurul din țară și a crea în stare permanentă agiul de 20 la sută.

Consecința e mizeria comerțului, conținerea tranșacțiilor, falimentele crescânde și istovirea agriculturii; nu mai vorbim de starea sătenilor pe care sărăcia îi zdrobeste.

În politica esternă acest regim are în sagna sa pierderea Basarabiei, pierderea libertății Dunărei, închiderea porturilor noastre și umiliațiunile la care ne au supus Austria aplicând Convențiunea comercială după gustul și arbitragiul său.

Guvernul este tare? — Dar pentru ce? — care sînt faptele ce l'au întărit?

Atunci trebuie să conchidem că un guvern în țara Românească e cu atât mai tare cu cât mizeria publică crește și face mai mari daune țării prin politica sa.

E tare — ni se șoptește — prin influența lui Vodă.

Dacă ar fi așa, ar trebui să presupunem că șeful statului are vre'un interes ocult, ca țara aceasta să se desorganizeze prin mizerie, spre a deveni neputincioasă d'a exista liberă și independentă. Această idee vor aore colectivității să se propage și să se înrădăcineze în opinia publică.

Tare prin favoarea Domnească? Dar atunci mărturisim singuri că nu mai există regim constituțional și că alegerile siluite sunt cu știrea și incuviințarea capului statului — pentru ca să-și poată disimula, în dosul unui fals parlament, favoarea sa autocratică.

Așa se fie oare?...

Noi, departe de a crede că d-l Ioan Brătianu se fie astăzi mai tare de cum era în trecut — suntem de părere că este mult mai slab și mai zăpăcit de cât ori-când. Dovadă avem discursurile sale inepte și conduita sa bezmetică chiar cu ultima câmpială ministerială.

Mișle-se opoziția cu energie și cu hotărâre — și toți se vor convinge că țaria d-lui Ion Brătianu este o himeră a credulității celor naivi.

(Patria)

RUSIA SI ROMANIA

Ziarul d-lui Aksakoff, *Russ*, a publicat un articol însemnat, privitor la relațiile între Rusia și România.

Ziarul *Russ* arată mai întâiu că sunt elemente în România, cari ar dori o apropiere între țara noastră și Imperiul rusesc.

E greu de înțeles, urmează ziarul în chestiune, de ce Rusia din partea ei, nesocotește pe România, cea matapropiată a ei vecină ortodoxă, unde are ea singură interese mult mai mari ca Franța, Austria și Germania întrunite... Ca Grecia, ca Serbia, ca Bulgaria, România a fost scăpată de Ruși, cu prețul celor mai mari sacrificii.

Dar, se va zice, aceste popoare s'au arătat și se arăt ingrate cu Rusia.

La aceasta se poate răspunde că ele nu sunt singure vinovate, dar și Rusia e vinovată. La dânsa mâna stângă în tot-d'a-una a desfăcut ceea ce a făcut mâna dreaptă; diplomația pierdea tot ce câștiga arma ei. În genere dupe flecare rebel de independență, Rusia încetă d'a mai proteja popoarele liberate de dânsa, lăsându-le să fie exploatare de inamicii lor.

În România, propaganda Catolică lucrează, cu scopul d'a face Catolicii din Românii Ortodoxi, nici o putere occidentală, fie catolică or protestantă, nu poate vedea cu ochi răi, această lucrare de propagandă, menită a atrage pe România spre inamicii Rusiei și a face dintr'însa o *avant-gardă*, în contra ei.

În această stare de lucruri Rusia ne având în Europa alți adeverați amici de cât popoarele de aceeași religie or de aceeași rasă, ea trebuia să se silească, după ce le a liberat, d'a le ajuta în toate și d'a sprijini cu toate puterile sale pe aliații ei naturali. *Ast-fel în chestiunea Dunării, Rusia în propriul ei interes, trebuia să se pue în partea Românilor, din nenorocire ea a făcut cu totul contrariul.*

O altă greșală a mai făcut Rusia, în chestiunea Dobrogei, această punte rusoslavă. *Rusia trebuia să se mulțumească cu o bucată din Basarabia de pe malul Dunării, de pildă peticul de la Ismail la marea Neagră, și trebuia să înapoieze restul României. E greu acum d'a drege aceste greșeli, cu toate că, aceasta nu e imposibil pe viitor.*

Între acestea, propaganda catolică și face lucrarea printre Românii, atât din Austro-Ungaria, cât chiar din și România și unde e Vaticanul (papalitatea) acolo e și Austria. Și unca și altă i place a pescui în apă turbure și știu a se folosi cu iscusință de îngăduirea sa de

slăbiciunea adversarilor. Prințul Bibescu arată primejdia făcută Românilor prin această propagandă, al cărei stegar e Austria și la care guvernul român privește cu nepăsare, ceea ce se explica ușor: regele României fiind german. Propaganda papistăse lucrează în România în o mie de chipuri. În orașe se întemeiază școli catolice, unde fetele și băieții primesc o creștere anii—ortodoxă; propaganda are organele ei, ia a-reușit a ridica vicariatul catolice în Arhiepiscopie; comunitățile catolice mișună în România; în capitala chiar, se află un seminar catolic alături de strălucita catedrală radicală de curând.

Spre a combate papismul, au creat patrioții Români, încă zeloși pentru ortodoxie, asociațiunile. Autorul broșurei face cu drept băgare de seamă Românilor trebuie să rămăie ortodoxi de vor să fie Români. Altminteri, cuschim-barea religiei lor, naționalitatea lor e amenințată de o mare primejdie. În această privință, prințul Bibescu citează broșura: *Restabilirea puterii temporale a Papei* aparută la Colonia și atribuită inspirațiunii prințului de Bismark, în care se zice, că Austria, iar nu Rusia, e cheimată a civiliza peninsula balcanică, a lua Constantinopolul și a întemeia Imperiul Orientului.

Ast-fel, prințul Bibescu demonstra lămurit că Rusia trebuie să aperc interesele popoarelor ortodoxe ca a le ei proprii și să susție pe Români contra catolicismului și a Austriei. Națiunea română se întinde de la Dniștru până la Tisza-de-sus, în Galiția. În Bucovina și în Ungaria, înaintând până la Seghedin, Debrețin, Groz-Varadein, Arad, Temišoara și aproape până la Weisskirchen pe Dunăre. În Rusia, în Bucovina pe granițele Galiției Orientale și în Ungaria, Românilor se ating cu Rușii (Rutenii) în Ungaria de jos și în Banat cu Sârbii. Rușii în Galiția și în Ungaria sunt Uniați, ca și românii dintr'o mare parte a Transilvaniei.

Acastă înfățișează deja o mare primejdie și dacă considerăm că Românilor pe toată această întindere se urcă la 10 milioane, primejdia propagandei catolice se arată și mai mare în vecinătatea Rușilor și a Sârbilor. Catolicismul, în caș de reușită, se va înlge ca un imens și primejdios colț în trupul ortodoxiei și al Slavismului. Aceste raporturi reies și mai lamurit încă, dacă considerăm c'afară de Români, Ungaria e locuită de cei mai nelimpcați vrăjmași ai Slavismului: Maghiarii, și că, în Galiția, alături cu Rușii, Uniații, locuiesc Polonii. Și p'aceste trei colțuri se bizuiesc inimicii Rusiei și ai Slavismului.

Românilor, doresc a realiza statul Daco-Român, d'a lungul Tiszzei, coprinzând întreaga Transilvanie. În acest scop există în România, un partid esebit: România iridentă. Ceea ce e cel mai bun răspuns la propaganda austriacă și catolică. Nu e de mult, *Pester Lloyd* și ziarele din Viena publică, cu injurături bine înțeles, textul manifestului *României iridente*.

Ce însemnare poate avea în viitor, pentru Rusia ideea Daco-Română? Dacă Românilor vor reuși a constitui Româ-

nia până în granițele sale firești la râul Tisza, cum o nădăduese, nu e nici de cum în interesul Rusiei d'a se opune la aceasta. Căci, această va fi o lovitură de moarte dată bogatului episcopat catolic al Ungariei și nobleței feudale maghiare.

STIRILE ZILEI

D. C. Iorca înfrul și dislinsul nostru avocat din Buzău a ținut duminică în acel oraș o întrunire publică în care a combătut legea monopolului cărăuimelor.

D. Radu Mihailu, ministrul lucrărilor publice, însoțit de d. Cantacuzin, directorul general al căilor ferate române și de d-nii ingineri însăreinați cu construirea docurilor din Galați, au plecat duminică în acel oraș, în scop de a se alege locul unde urmază să se așeze docurile. D-nii senatori și deputați ai județului, d-l primar al orașului, și mai multe persoane notabile au fost convocate pentru aceea zi, spre a se întruni cu d. ministru și a alege împreună locul cel mai nemerit pentru așezarea docurilor.

D. Ioan Cogălniceanu destul de serios fiind bolnav, d. Mihail Cogălniceanu a plecat la Moldova unde se află fiul d-sale.

Doctorii Severeanu, Petriși, (Paul) Clement și Leonte au făcut autopsia doctorului Marcovici.

Căutându-i creeri ai constat că au o greutate de vre-o 100 drame mai mult ca creeri ordinari și oasele de la frunte mai dezvoltate ca în casurile obișnuite.

La alegerea de senatori din Turnu-Severin, d. general Fotino a fost ales cu 88 voturi.

D. P. Grădișteanu a intrunit 34 voturi și d. Basileanu 31.

Se zice că la alegerile pentru colegiul al IV de deputat din Argeș, mai mulți alegători între care este și d. Rădulescu, fostul primar al orașului Pitești, vor pune candidatura d-lui Vințilă Rosetti, directorul ziarului *Românul*.

Primul din Constanța, o scrisoare din partea d-lui L. Manovicu prin care spune că fiind grav insultat de locotenentul din vânători Pompei Lucașevici, i'a trimis martori spre a'l provoca la duel.

Locotenentul a refuzat să se bată și faptul s'a consemnat în proces-verbal.

Doamna Elena Otetelesanu a primit următorea telegramă din partea prințului Alexandra al Bulgariei:

« Mișcat de bunele d-stră sentimente, vă rog să primiți mulțumirile mele

cele mai sincere pentru tot ce ați bine-voit a face pentru sermanii noștri răniți. Vă rog să transmiteți sentimentele mele de recunoștință tuturor doamnelor care s'au asociat la opera d-stră de bine-facere.»

Model de stilul direcțiunii teatrelor, care este chemată să și dea verdictul în chestiuni literare: « *Autorisăm re-presentarea!! acestei piese spre a se juca!! pe scena teatrului Orfeu!!* »

Seris și scrisris chiar de d. C. Ștăncescu, pe manuscrisul unei comedii într'un act.

D-nii Nicolae Ionescu și Pană Burescu au fost săptămâna trecută în Focșani unde au ținut o întrunire la d. avocat Pastia.

Discursurile prin care au criticat actele guvernului și au făcut apel la unirea tuturor spre a'l răsturna, au fost vii aplaudate.

DECRETE

D. Luca Ionescu, șeful divisiiei administrative din ministerul de interne, este autorisat să gerez afacerile prefecturii județului Vaslui, până la numirea titularului prefect.

D. Christache Bădescu, directorul prefecturii județului Teleorman, este autorisat să ia parte la operațiunile consiliului de revizie al recrutăției pentru contingentul 1886, în locul d-lui prefect care se află bolnav.

D. Constantin Iorga este numit în funcțiunea de sub-prefect la plasa Coșula din județul Botoșani, în locul d-lui Ioan Miculescu, care urmează a se chema în altă funcțiune.

Sunt înaintați în funcțiunile mai jos arătate, din cancelaria eforiei spitalelor civile din București, următorele persoane:

D. Pană Romanov, actualul ținător de registre, în postul vacant de sub-casier.

D. G. I. Carabețanu, actualul arhivar la serviciul comptabilității, în postul de ținător de registre în locul d-lui Pană Romanov.

D. Romulu Râmnicănu, actualul copist clasa I, în postul de arhivar la serviciul comptabilității, în locul d-lui Carabețanu.

Aceste înaintări se vor considera pe zi ua de 15 Noembrie 1885.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

Doctorul Marcovici

Una din celebritățile noastre medicale Doctorul Marcovici, a murit, Sâmbătă noaptea, la vârsta de 50 ani, după câteva zile de suferințe.

Ca medic, știința lui era necontestată și mulți din Români care au fost la Paris spre a consulta medicul de frunte de acolo, n'au primit alt răspuns de cât următorele cuvinte: «dacă aveți pe doctorul Marcovici în București, pentru ce mai veniți aici!»

Înt'adever, Marcovici avea mai ales diagnostica singură și câte-va momente îi erau de ajuns spre a cunoaște boala în contra căreia trebuia să lupte.

Popularitatea sa a fost nespusa. Nu crez să fie locuitor în orașul nostru care să nu l' fi cunoscut, cați calitatea sa cea mai de căpetenie era desinteresarea, și adesea a părăsit căpataul bogatului spre a alerga în coliba saracului, a l' scăpa de moarte, a l' lăsa hrana timpului cât nu va putea să muncească.

Natura foarte veselă, adevărat discipol al lui Rabelais, Marcovici iubea tinerimea și cluburile noastre vor păstra mult timp amintirea glumelor istețului medic, care ridică hohote de râs în jurul său. Le-ăși însemna aici, dacă nu aș crede că nota veselă nu trebuie să răsune în momente de jale și în fața unui mormânt abea închiis.

Lucru ciudat, acest bărbat care dovedise de atâtea ori cât de scumpă și binefăcătoare este știința sa, a refuzat de a se îngriji, a grabit sfârșitul său.

În timpurile din urmă n'a căutat de cât să și amortească durerile și când prietenul său doctorul Calenderu îl întreba: « Pentru ce nu vrei să ne ascuți! Pentru ce nu te îngrijești? » l' răspundea: « Ar fi de prisos! » și precisa zilele ce mai avea de trăit.

În ajunul anului uoi, pe când se auzeau afară veselele cântări ale copiilor, bolnavul strângând de mână pe doctorii Leonte și tată meș; zicea: « Ascultați cum pliesnesc bicele, cum sună Vasilca, și eu stau aici lungit pe patul de durere! Voi știți cât de mult am iubit pe tată meș; n'am de cât o singură rugăciune să l' fac, ca să o îndrepteze spre Dumnezeu! Să mi curme viața mai curând!»

Rugăciunea l'a fost ascultată: Doctorul Marcovici a murit peste două zile, în brațele fratelui său, înconjurat de toate rudele sale, care l'au iubit și l'au îngrijit!

Înainte de a muri a cerut să se împărțeașcă ca un bun creștin, a chemat pe prietenul său din copilărie, colonelul Algiu, și a faceput să dicteze ultimele sale voințe. Moartea l'a închiis gura înainte să poată spune tot ce dorea...

Astăzi l'am condus cu toții până la groapă.

Pe mormântul său, depul, drept cunună, următorele versuri al poetului nostru V. Alexandri:

.....Tot ce e drag în lume
Curând din lume pierce,
Fierice care lasă măcar un mare nume
L'a patriei durere!

D. R. R.

BOBOTEAZA

Botezul mântuirii lumii, era sărbătorit odinioară în București, cu o mai mare strălucire de cât în tot orientul Orthodox.

În saloanele mitropoliei se vede încă un tablou, care amintește în trasuri mărețe «boboteaza» de sub domnia lui Sîrbu-Vodă; iar când, după unire, Cuza-Voda asista pentru întâia dată la Zlătari, la botezul apelor, a rămas pimit de magnificența și strălucirea în care pontifica, înaltul oficiu al acestei săr-

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

40

DIN DURERILE LUMII

(Urmare)

Radu se simția din ce în ce mai rău. Dar nu se da boalei biruit. În toată seara bea câte-un pahar mare de lapte cald cu oț bătut. Aceasta i mai potolea tusea. Descurajarea l' apucase iarăși, dar lupta să și-o ascundă, și făcea rău compătămirea lumii. Avea chiar necaz pe oamenii, cari se uitau la el cu mila.

Era sfârșitul unei zile frumoase din August. Peste-o săptămână trebuiau să plece. Grijnica mamă pregătea ru-fele *băteților*, eară tineretul casei o luase domol spre pădure. Radu pășia alătorea cu Margareta. Gheorghe cu Lina ceva mai înainte. În fața lor spre a sfințit, soarele părea că încremenise pe loc, încalcit în crengile copacilor, așa stetea de frumos, de aproape și de nemșecat, aurind creștetul întunecosului codru.

Nu l' așa, Radule, c'are să și fie dor de Găiceni... când vei fi la București?... Ori nici n'ai să și mai aduci aminte de noi...

De ce zici așa, Margareto?...

El ar fi vrut să mai spue ceva, dar simți că i se umplu ochii de lacrimi. Tacu, se uita la ea dulce ca la un copil draguț, zmbi dureros, și mâna lui

ferbinte, nervoasă, stângace, atinse degetele subțiri ale Margaretei. Aceasta i apucă mâna și i-o strănse încetșor. Inima lui Radu îi svăcă ca de spaimă, înforată de-atăta fericire, avu o senzație ne mai încercată, ceva... ca niște alice de ghiță, cari i năvăliră în trup, furnicându-l și gâdilându-l la inima; — gândurile i înmărmuriră de farmec, și toată fața i se roși, aprinsă ca de beție.

Soarele se scufundase în deșisul tihniților copaci. Agale se scoborau pe tapșan vitele greoașe și sătule. Secerătorii și oamenii de la coasă pășeau împraștiați și osteniți în spre sat. Și din albastrul neted al cerului, o liniște dumnezească se lasă încetșor peste podoabele coapte și mirositoare ale câmpielor, încropite încă de zăpușeala zilei.

Amândoi, plini de aceeași durere negrăit de dulce, simțindu-și cugetele unul altuia, neîndrăsnind să mai tulbure, c'o vorbă, lunga și sfânta lor tăcere, ca și cum erau adâncii cu toată luarea aminte ascultând la sfatul ne-bun și ne mai isprăvit al gândurilor lor, — așa ureau alături, cu pas lenes, dâmbul ce eșca ca o frunte din întunericul pădurii, când auziră dinaintea lor, de la tulpina *strămoșului stejar*, cum îi ziceau ei, glasul vesel al lui Gheorghe:

— Ai obosit Radule de tot. Ia l' în cărcă Margareto, ca dă sufletul din el!... Gheorghe era vesel. Se ruga de Radu să fac'o poezie pădurii, — ori măcar yr'o patru versuri pentru bêtrenul stejar,

la umbra căruia, pe muschii moale și recoros, se odihniseră atâtea rânduri de oameni, și ei de-atâtea-ori... Îi înțindea mereu un creion ș'un petic de hârtie...

— Haide, Radule, inspira-te... pentru Dumnezeu! — Ar fi un păcat neertat din partea unui băcat, care știe să facă versuri, — să lese pe bietul copac așa, ne-cântat.

Dar fiind-că Radu se arăta fără chef, trudit, bolnav și nu voia să facă plăcere amicului său, — acesta, fără să și strice dispoziția, se dete de-o parte, își luă un aer inspirat, privi copacul de la rădăcina până în creștet, și udă vărful creionului în gură, stete puțin pe gânduri... și începu să scrie.

— Ai să vezi tu, nabădăiosule acuși, cum am să și fac muza sa crape de ne-caz...

Slavă Domnului, știm și noi să facem stihuri, când e vorba la adevă...

Dă mi o rimă la *pădure*.

— *Mure*...

— Da-o dracului ca prea e spălăcită.

Dă mi una mai cilibie.

— *Indure, fure*...

— Ei bravo... tocmai asta mi trebuia.

De-acum ține-te, muza, se nu mă dai de rușine. Toți îi așteptau isprava, rizând.

Peste câte-va minute își ridică fruntea și i privi biruitor în fața.

— Ascultați!

Stramosului-stejar.

Cât de frumos și sfânt mi-apar,
Când vine să mă fure,
Povestea blânzilor stejari
Și dorul de pădure!...

Ce lucru trist, copac iubit,
Ca nu știu să citești!
De câte-ori n'as fi dorit
Să și scriu din București!...

Surorile l' felicitară, — Radu se uita, zimbînd, în ochii lui; Gheorghe își măr-turisî și sîretania: Era o amintire, nu toc-mai esactă, dintr'o poezie de curând și neisprăvită a lui Radu.

Inserase. — O luara mai repede spre casa. Era răcoare, și i' aștepta cu masa.

Radu nu mânca mai nimic și se retrase de vreme. — George și cu masa veniră după el. Erau îngrijați. Îl duria capul. Poate că i se aplecase. Îl frecă cu oțet pe mâini și pe vinele gâtului și l' legară la frunte felii de cartofi. Radu voia să se culce. Spuse ca s'a mai răcorit, Rămăseră amândoi. — Gheorghe citi puțin. Dar se simți, și el, trudit, suflă în lumânare și adormi.

În întunericul liniștit al odăii Radu vru să cugete la Margareta, la vorbele ei și la dulcea i stringere de mână. — Dar nu l' mai slăbia o tuse uscată ce l' sfărâma peptul, și toate gândurile îi erau tulburi și crâmpiate. — Mereu se în-vărtia în pat. Nu putea să adoarmă. — Capul îl duria amar. — Templele i ar-deau, și tot întorcea perna ca să și le răcoarească. Stomahul l' era leșuit și o silă grea îl apăsa pe inimă. Își simția gura uscată. Îl-era sete, și avea poftă de acereală. — Își simția oasele trupului grele, noduroase și așufeite. — Și și rășchira picioare, ca să poată adormi. — Avea dureri nesuferite în arcurile coas-telor și arsuri pe și-a spinării...

Târziu de tot l' fură somnul.

Când se deșteptă, a doua-zi, se simți mai bine și cu poftă de mâncare. La masă Margareta îi strecură în mână o hârtioară. Radu se roși, o strînse binîșor în buzunar și nu îndrăsnî să și ridice ochi din pământ. — Ea era tristă, ne-liniștită, palidă la fața, plînsă și ne-dormită. — Ma-sa o întrebă ce are și nu află nimic lămurit. Frate-său făcu câte-va glume pe socoteala ei, soră-sa făcu molcom, ca o fată cuminte.

Când se văzu Radu singur, nerăbdător scoase petecul mototolit de hârtie și într'o slovă chinuită, scrișca cu creionul, citi și rasciti aceste vorbe, cari spunea atît de mult amăritel lui inimă:

«Ce ai, Radule dragă, de stai așa de trist!... Am plîns atâtea nopți, crezînd că poate ești supărât pe mine. Și mă gândesc, ce ț-am făcut?... Unde te ved așa, mi-e frică și să l' vorbesc. Tu nici nu știți cât sufer și cât te iubesc. Iartă-mă dacă, fără știrea mea, te-am supă-rat cu ceva. Te implor, scrie mi.

Sora ta, care te iubește
MARGO.

Radu amățise de bucurie. Citifile-care vorbă de nenumărate ori. Părea că i se sfașie inima de-atăta fericire. Ochii îi înouă în lacrimi și tot sângele i se urcase în obraz. Se așeza la masă ca să l' răspundă. Popoară de gânduri în-valmășite îi năvăliu năprasnic la porțile minții și capul îi vuia buimăcit, ca într'un incendiu.

(Va urma)
A. Vlahuță.

bări, fericitul Nifon Mitropolitul, înconjurat tot-d'auna de cel puțin șase arhierii și de cei mai buni preoți ai Capitalei, învestimintăți cu ornatele sacerdotale cele mai scumpe, fără a ține seamă de temperatura timpului. Și Mitropolitul Nifon, până în cele din urmă zile ale pontificatului său, cu toată înaintata sa vârstă, și-a făcut o sfântă datorie, d'a nu lipsi o singură dată măcar, să slujească, la această cea mai de capăteneie sârbătoare a bisericii ortodoxe.

De cât-va vreme, toate tradițiile naționale ale acestui de bun neam popor, au început a scădea, ba chiar a fi de batjocură.

După canalizarea Dimboviței, mutându-se cu câți-va pași locul destinat pentru slujba solemnă a apelor, curtezanii găsiră cu cale, că Domnitorul țării se descindă d'a dreptul de la palat la pavilionul apelor; știrbînd astfel, programa întocmită de Marii Logofeți bisericești de pe vremuri, după care, șeful Statului urmat de stâlpii țării și de cele mai nalte trepte a le dregătorilor publice, trebuia să asiste la Sfânta Marea liturghie a botezului în biserica Zlătari, urmând apoi în corpore, procesiunea până la Dimbovița, unde se sovrșea, în închipuirea Iordanului, sfințirea apelor.

Estimp, le-a venit în ajutor profanatorilor de cele sfinte ale acestui popor, o vreme ploioasă, de care s'a folosit nesimțitorul mitropolit-primat, pe care păcatele acestei generații l'au adus pe tronul arhiepiscopatului al neamului românesc, ca nu numai să lipsească de la sacra sa datorie, la îndeplinirea careia în asemenea sârbători nalte, un prelat catolic și ar fi jertfit chiar viața, dar încă, printr'o criminală nepăsare, să facă ca pompa acestui oficiu divin să fie o curată batjocură, spre cea mai mare umilintă a celor mai sfinte tradiții naționale.

Ast-fel, pe când în ajunul bobotezei, toată lumea a putut vedea pe podu Mogoșoaiei, tolanit în d'aurita sa careta, pe *Monseniorul Calinic*, a doua zi, pentru ca să și economisească sănătatea șubrezită în zvânturata'i viață, pe care însă, nu s'a înjosit a o tăyați în țărna Floriceii și a Piteștilor mai anțară, când a fost vorba să se facă vătășelul colectivității, spre a și frânge mijlocul, pentru ca să înduplece pe *Marele Visir* să nu părasească puterea, a însărcinat pe Arhierul Silvestru Pitișteanu, de a cărui smerenie nu putem de cât a ne lăuda, să săvrșească sfânta liturghie a Iordanului.

În biserica, n'a asistat nici-un demnitar al statului român ortodox; procesiunea, condusă de un singur Arhier, înconjurat de câți-va preoți, dintre cei mai nepieptănați ai capitalei, îmbrăcați cu cele-mai murdare vestiminte sacerdotale, a ajuns la pavilionul apelor, neurmată de nici-un demnitar al statului. Aci erau de față, din opt Miniștrii numai *două*: pipernicitul d-nu Nacu și mazilitul General Fălcoianu. S'a dat poruncă ofițierilor a începe actul sfințirii apelor, ca să fie aproape de sfârșit la sosirea regelui.

În toată vremea dumnezeestei slujbe, toți acești pseudo-dregători ai neamului românesc au stat cu capetele acoperite, făcând felurim de giumbusuri, și între ei, nu puțin erau filii or nepoți de preoți ajunși la mărire!... În cât, ne crăpa obrazu de rușine în fața atașților militari ai Austriei și Angliei, cari asistau cu ochii măriți la această batjocoritoare privești, gândindu-se de sigur, la strășnicia unor asemenea acte de credință națională desfășurate în țara lor.

În sfârșit, puțin după sosirea regelui se întonă în Iordan *botezându-te*... după care, majestatea sa bine-voi a se cobori pe marginea albăie canalului Dimboviței, spre a asista și la botezul ritului cu sfânta cruce.

Apoi, s'a primit defileul trupelor pe cheiu din fața pavilionului. Armata, ca în tot deuna a fost admirabilă și ne a-mai ușurat umilinta în fața streinilor; dar ne pare rău, că și în privința paradei militare, s'a părăsit programa tradițională, după care domnul țării, înconjurat de generali, primea călare defileul, fiind toate trupele montate cu proprietatea lor, căci nimic nu ni se pare mai ciudat de cât să vezi călăriea pe jos și pe tunarii fără tunuri, fără de care o adevărată paradă militară n'are cuvântul d'a fi, și această este atât de adevărat, ca ceea ce se face la noi, nu se face nicăieri.

Poporul capitalei, binecuvântat de Dumnezeu popor al României, n'a lipsit nici d'astă dată a înști credința strămoșească și cu toată ploia, cum și harțuiala gulerăților roșii, se îndesa

dis-de-dimineață la bobotează formând un ocean de capete.

Va să zică tocmăi cei chemați a pazi credința și datinile strămoșești, se fac vinovați de a lor batjocură. Cum, dacă mitropolitul-primat, n'are destulă credință și dragoste în sacra'i misiune ca să și espue pielea la o ploaie, nu s'a găsit de cât un Arhier din șase prelați ce reșed în București, ocupați cu diferite funcțiuni publice, ca să săvrșească cea mai de capăteneie slujbă divină a bisericii ortodoxe? Unde se află Vicarul Mitropoliei, arhierul Inocenție Ploieșteanu profesor la facultatea de Teologie; Arhierul Ghenadie Craioveanu, la mai multe catedre profesor și director al imprimeriei sf. Sinod; fugarul arhierul Calistrat Bărlădeanu profesor; arhimandritul Timuș profesor și rector al institutului teologic etc.

Toți au urmat gășia despotului lor! Iar *cochetul* vicar, monseniorul Inocenție Ploieșteanu, n'a crezut că se prapădește, ducându-se în aceiași zi, să slujască vecernia la sf. Ioan din Piață, pentru că de... negustorii plătesc bine!...

Și în sfârșit, oare statul român, a ajuns în halul, ca să nu mai aibă cu ce învestimintă pe preoții religioși acestei națiuni, în cât, să se îngăduiască a se desfășura în fața streinilor, slujitorii bisericii române, în niște sdrênțe murdare, ce d'abia arăta urmele unor ornate sacerdotale.

Rușine, de trei ori rușine Episcopatului actual!...

Această stare de destrăbălare și de șcepticism, nu mai poate fi suferită; o denunțăm dar țării, cu toată puterea scârbei, la care ne îndreptățește nevrednicia sau perversitatea primatului bisericii noastre, care, încurcat cu sarcina ce i-au dat guvernării, de Impecheter al intrigelor politice și preocupat de calcule subversive, duce în prapastie biserica națională, tocmă în vremea când netruplecată vrăjmașă a bisericilor naționale ortodoxe, *teocrazia papală* se ridică trufaș, dar strălucitoare, în capitala noastră, mulțumită sprijinului de sus!...

Baba-Novac.

CRONICA

La multi ani!

Ziarele stăpânirii ne spuneau mai deună-zi că s'ar fi primit la poște cu ocazia anului nou, peste 600,000 de cărți postale și cărți de visita, prin cari oamenii au luat obiceiul să și scrie unul altuia: «Să trăiești, la mulți ani!» adică: «imi pare bine ca ai apucat și anul acesta ca să mai tragi ceva necazuri!»

Că s'au primit la poște 600,000 de fluiet de această categorie, e lesne de crezut, dar că s'au și împărțit, e altă socoteală. N'o crez, pentru că am chiar pe masa mea trei cărți postale adresate din Tecuci la Giurgiu și Focșani, care au răsărit, nu știu prin ce minune, tocmă la mine, după douăspre-zece zile de plimbare!

Însă anul nou a trecut; să l' lăsam în pace și să vedem de sfântul care vine după d'nsul.

Eri, precum știți, a fost sfântul Ioan supranumit *Botezătorul*. Această poreclă i'a fost dată pe semne din cauză că nașul Mântuitorului are de procurator în țara noastră pe un Brătianu Ioan, de la care... dacă nu curge, pică!

Mat este un sfânt Ioan poreclit: *gură de aur*. Hrisoavele spun că această poreclă i'a fost dată din cauză că și el are de procurator tot pe Brătianu Ion. Imputernicitul lui sfântu Ioan No. 2, a dat credincioșilor care l' înconjoară aur... și pe gură, din care cauză a provenit o crisa atât de mare în piață, în cât agiu a ajuns 18 la sută, iar sfântul No. 2 a fost poreclit îndată *gură de aur*.

Vă talmăciți cauzele crizei noastre financiare, puse pe nedrept în spina-rea convenției comerciale; mă întorc acum la sfântul meu, precum se întorce păstorul la vitele sale.

Din ajun, sârbătoarea a fost anunțată pravoslavnicilor credincioși prin 401 tunuri, trase în dealul Spirei, pentru că de acolo a pornit tot d'a-una mișcarea națională a pacinicilor cetățeni în zilele de înfierbințeață.

Apoi sfânta cruce a fost aruncată în apă, negreșit pentru ca Domnu Brătianu să nu mai poată jura pe dînsa că *niet vinovat*!

Drapele nu s'au atrnat la prăvălii, fiind toate prăvăliile închise, ferestrele n'au fost împoțonate cu flori, căci procuratorul Botezătorului era la via sa *Florica*, adică tot între flori.

Adevărata mișcare produsă în țară prin această sârbătoare, a fost o mișcare telegrafo-postală ne mai pomenească.

Anul nou cu cele 600,000 de cărți postale ale sale a rămas pe jos!

Comunicațiile cu cele-alte state au fost întrerupte cu trei zile înainte, căci toți împiegații telegrafo-postali făceau serviciul de expediție între București și Florica. Directorul poștelor, Colonelul Pastia în persoană, manipula la aparat cu *egoismul* său național atât de cunoscut.

Dintre numeroasele felicitări, primite de primul ministru, mi'au căzut și mie în mână următoarele telegramme pe care le public ca trufanda.

«Uram să ne pomenești tot așa des ca în trecut. — *Nicolae și Alexandru ai Rusiei, de profesiune răpșoși.*

«Mă recomand și eu. *Alfonso al Spaniei.*

«Pentru onomastica d-v, urmărm cu iscăliturile milionului *Carada, S. Ioanid et C-ie.*

«Făgăduesc lege ad-hoc pentru inamovibilitatea d-v.» *E. Stătescu.*

«De la mine pîn'la tine
Pentru postu'mi mulțumire;
De la tine pîn'la mine
Scăzământ la vămuire!»

V. Alexandri.

«Să trăiești sufletul maichi» *St. Bellu.*

«Pentru ziua d-v onomastică, rog respectuos, contra-obiectului vostru, dați un leu pentru Athenă» *C. Esarcu.*

«Devotamentul meu nu se va sfârși de cât cu favoarea d-v.» *R. Mihail.*

«Piramidă făcînd din bătele noastre
Le depunem plecat la picioarele voastre.
Pacinicu-cetățeni

«Après vous s'il en reste!»

Junimistii.

«..... et même s'il n'en reste pas!»

Coalitiia.

«Wintsch a git sabesch.

Strul Xenopol.

«Voulu vous envoyer petit cadeau pour entretenir amitié. Empêché par tarif autonome» *I. Grey.*

«Să fi vezi visul cu ochii! S'ajungî Craiu... însă nu ca mine! *Gr. Vulturescu.*

«Grüsse dich Johan. Schenke dir noch drei Monate Ministerium. Nach Ablauf... futsch.» *Bismark.*

«Souaitons acompliment de ce que vous en desiré. Pardoné faute de ortografie, redacteur Independance volé notre dictionar. — *V.Etoile.*

Mă dusesem și eu la telegraf ca să trimit ploconul meu, dar primirea telegrammei ce înfașșam a fost refușată pe temeiul nu știu căru articol al legii telegrafo-postale.

De aceea sunt nevoit să dau depeșea mea la tipar.

„Să te fie Dumnezeu la putere ca sa'mi pot urma cronicile înainte!“

Max.

PARTEA ESTERIOARA

Germania. — În *Reichstag*, adunarea deputaților confederației imperiale german, deputatul polonez Iagdzewski și a desvoltat interpelarea în privința izgonirii Polonilor supuși austriaci și rușești din provinciile poloneze supuse Prusiei.

Sala era înșesată, de un numeros public. Cancelarul, prințul de Bismark, împreună cu întreg consiliul de miniștrii ai confederației imperiale, nerecunoscând competența Reichstagului în această chestiune, n'au voit să asiste la dezbateri și au șezut în timpul ședințelor în anti-camerile adunării.

Dezbaterile au durat două zile și au fost conduse cu o vehemență extraordinară, contra politicii cancelarului, de către căpeteniile partidelor din opoziție, cari s'au întrecut în atacurile lor violente contra prințului de Bismark.

Discuția s'a închis prin adoptarea de Reichstag a moțiunii propusă de d-nu de *Windhorst*, șeful catolicilor, în următoarea coprire:

Reichstagul încheie, exprimânduși convingerea, că expulzările întreprinse de guvernul regal al Prusiei împotriva supușilor austriaci și rușești nu sunt justificate nici în întinderea, nici în chipul execuției lor și incompatibile cu interesele imperiului.

Turcia. — Poarta nu puue nici o încredere în nota de desarmare a puterilor, pentru că știe, că ele nu se vor învoi nici o dată a lua măsurile de constrîngere, contra micelor state balcanice. În consecință, guvernul Sultanului, privește pasul puterilor ca făcut, numai în scopul d'a se câștiga timp și a se urma cu mai mare silință preparațiunile de războiu.

Ambasadorul Rusiei, pe lângă Poarta, înfașșat o notă prin care Rusia cere a se executa reformele pentru Armenia, prevăzute în art. 61 al tratatului din Berlin. În cercurile guvernamentale și diplomatice, nota aceasta provoacă o nelăcredere cu atât mai mare în politica Rusiei, cu cât, guvernul a primit în același timp știrea, că în provinciile armenești circula o mulțime de broșuri răzvrătitoare, ce se împart populației armene de către agenți secreți.

Guvernul Sultanului, a ordonat o nouă mobilizare de una sută batalioane de Redif și continuă a face comande de tunuri și de cai. Sultanul ține des în palatul său, consiliu cu mareșalii armatei; iar în ministerul mării se țin zilnice conferințe de Admirali. În arsenal, domnește cea mai mare activitate spre a se termina înarmarea flotei.

De unde rezultă, că Turcia nu crede în menținerea păcii orientale și se pregătește din resputeri, la un războiu mare, pe care l'are netulaturabil.

Anglia. Guvernul este hotărît a cere parlamentului, reintroducerea celor mai aspre măsuri represive pentru Irlanda. Noul secretar d-nu Stanhope, pentru guvernământul Irlandes, va fi investit cu toate prerogativele administrative și executive a le unui Lord-locotenent al Reginei.

Arhiepiscopul irlandes *Walsi* procește reluarea neapărată, a politicii de asasinat și dinamită, cum și ruina orașelor englese, dacă și d'astă dată poporul irlandes va fi înșelat. Cei mai pacinici bărbați socotesc starea Irlandei mai primejdioasă ca nici-o dată. În timi d-nului Parnell declară, că chiar liga-națională va fi proserisă de popor, cum odinoară liga țerei.

INFORMATIUNI

O depeșă ce publicăm mai sus, a-deverște știrea ce am dat privitoare la întrunirea în București a comisiei însărcinate cu regularea condițiilor de pace între Serbia și Bulgaria.

Cu toate acestea, reprezentantul Bulgariei în București n'a primit nici o notificare în sensul acesta.

D. P. P. Carp s'a întorseri de dimineață în Capitală.

România liberă de azi dă următoarele amănunte privitoare la reorganizarea magistraturii.

S'a admis principiul inamovibilității pentru Curțile de apel și unei sporiri de emolumente pentru magistrații de toate treptele. Rămâne de cercetat chestiunea foarte delicată a controlului ministrului și a resurselor bugetare cu care s'ar putea acoperisporul defelurii. S'a vorbit în treacăt de o taxă nouă asupra proceselor căștigate. O a treia ședință se va ține Duminecă 12 curent.

Doctorul Marcovici a fost înmormântat astăzi la ora unu.

Oonorurile militare au fost făcute de o companie de geniu la domiciliul defunctului și de muzica regimentului No. 21 de dorobanți.

Cortegiul a trecut pe strada Știrbei-Vodă, calea Victoriei, Bulevardul Elisabeta, strada Colței, strada Doamnei și apoi intrând iarăși în calea Victoriei și a urmat mersul spre cimitirul Bellu.

Balconul Academiei era împodobit cu steaguri învelite cu zăbranie; balconul clubului regal era ceruit. Numeroase discursuri au fost rostite la domiciliul defunctului și la Academie.

În capul cortegiului venea un car sub formă de piramidă plin cu coroane și apoi urma carul mortuar, panglicile erau ținute de d-nii doctori Râmniceanu, Șuțu, Felix, Manolescu, Sergiu, Florea Dumitrescu. Peste 500 persoane din toate clasele societății au condus rămășițele doctorului Marcovici până la ultimul lor locaș.

«Pester Lloyd» primește o telegramă din București care arată, că în mai multe sate ale județului Co-

vurluiu *bântue foamea!* Și că consiliul județian s'a hotărît a face un împrumut spre a cumpăra cereale ca să le împartă suferinzilor....

Dupe cum am anunțat deja, astăseară senuva în adunarea generală a acționarilor Băncii Naționale, din cauză că de și numărul acțiunilor depuse este suficient, însă cea-altă majoritate prevăzută de statute, adică majoritatea de persoane nu s'a putut întruni. Adunarea, prin urmare, va fi amnată pe Duminecă 12 Ianuarie.

Relativ la plecarea generalului Brialmont din București, *Națiunea* povestește următoarele:

Se zice că plecarea d-sale a fost grăbită prin divergența de păreri ce s'ar fi ivit între d-sa și ofițerii superiori români în privința rezultatului experiențelor cu cupolele. Pe când d. general Brialmont susținea superioritatea cupolei germane și prin urmare recomandă adoptarea ei pentru fortificațiunile Capitalei, ofițerii români n majoritatea lor, au opinat în favoarea cupolei franceze.

La 4 ale lunii curente au trecut prin București 5 militari ruși ducându-se în Bulgaria ca să se angajeze. Eri au mai trecut încă alți 11.

Astă noapte a fost un început de incendiu la otelul Steiner din strada Academiei; din fericire focul a fost stins chiar înainte de sosirea pompierilor.

D. Prim-ministru exprimase dorința să asiste la înmormântarea doctorului Marcovici, și din această cauză, ceremonia funebă care urma să se săvrșească eri a fost amnată pentru astă-zi. Cu toate acestea, d. I. Brătianu fiind indispus nu s'a putut întoarce de la Forica.

O depeșă din Praga anunță, trecerea prin gara de graniță din Bodenbach, a unui transport de 20,000 ghiulele de tun din fabrica Krupp, pentru România. Se așteaptă, în curând, trecerea și altor transporte de material de războiu pentru guvernul român.

ULTIMA ORA

Paris, 20 Ianuarie. — «Journal des Debats» afirmă, conform știrilor ce l'au venit din Berlin, că cele trei imperii sunt cu totul de acord pentru a face ca Statele din Balcani să desarmeze, dar că împăcarea Tarului cu prințul Alexandru, nu trebuie încă să fie privită ca un fapt îndeplinit.

Londra, 20 Ianuarie. — «Morning Post» spune că Anglia e dispusă să ia măsurile energice spre a convinge pe Grecia de neputința ei și se o păzescă ast-fel de pericolele unui conflict cu Turcia.

Londra, 20 Ianuarie. — Regina a conferit lui Sir White decorațiunea mării cruci a ordinului S. Michel și St. George și a numit pe D. Lascelles cavalier al aceluiași ordin.

BULETIN FINANCIAR

București, 8/20 Ianuarie 1886.

Odată cu sfârșitul liquidării de finele Ianuarie, stagnațiunea cea mai mare domnește în afaceri. Agio descinde cu toate acestea la 16.45 și valorile au o ținută destul de ferma.

Noutățile politice au de obiect primordial tratările d'ntre cabinete. În scop de a ajunge la o înțelegere în ce privește încheierea păcii d'ntre Sârbi și Bulgari.

Turcia, cu toate concesiunile ce e dispusă a face, nu crede să poată reeși ca beligeranți să desarmeze și de aceea, ea și continuă urmările cu mai multă activitate ca ori-când.

Ar rezulta de aci că neliniștea războiului iarăși o să înceapă să turbure lumea finanțelor: de aci nu vom înțeta d'a recomanda prudența.

Inchiderea neactivă. Daciele 268 1/2. Construcțiunile 200 1/2.

Cek Paris 100.35.

Viena fermă. Napoleonul 10.01. Mobilizările 206.90.

Tendința linistita.

BURSE

Bursa Parisului

Cursul de la 19 Ianuarie 1886
Renta franceză 4 jum. la sută, 110,55
—110,55 detto bulevard 10 ore, 110,50
Renta română perpetuă 5 la sută, 89,—

Bursa de Berlin

Cursul de la 19 Ianuarie 1886.
Napoleonul 16,415 Renta română a-
mortisabilă 5 la sută, 92,20-92,10. Obli-
gațiunile C. F. R. 6 la sută 104,75-103,

Bursa Londrei

Consolidatele engleze 99 sfert. Schimbu
Parisului pe 3 luni, 25,43 detto la Berlin
3 luni, 20,57, detto la Amsterdam 3 l.

Bursa de Viena

Napoleonul 10,05 10,05 Ducatul 5,94,
5,—94. Imperialul, 10,30,10,30, Lire tur-
cești, 10,35 10-35. Argint contra hârtie,

Bourse de Francfort

Cursul de la 19 Ianuarie 1886.
Renta Roumaniei amortizabilă 5 0/0
93.15 93.15.

CASA DE SCHIMB
I. M. FERMO
27.—STRADA LIPSCANI, 27.—
CURSUL BUCURESCI
8 Ianuarie 1886

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Rente amortizabilă, Renta perpetua, Oblig. de stat, etc.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Napoleonul, Ducatul, Lose otomane, Rubla hârtie.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Actiunile C. F. R., Oppenheim, Obligatiuni noi, Rubla hârtie.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta Română, Lose otomana, Schimb, Paris 3 luni, Londra 3 luni, Berlin 3 luni, Viena la vedere.

PUBLICITATEA

ZIARULUI

„EPOCA“

Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME

anunciuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anunciuri si reclame
pe pagina III 2 lei linia.

REGIMUL DE LANA CONTRA RAGELEI SI REUMATISMULUI

Sistemul prof. Dr. JAEGER

Recunoscut pretutindeni ca cel mai excelent

CORONAT DE JURUL MEDICAL DIN LONDRA CU „MEDALIA DE AUR“

AVIS

Sub-semnatii, având numai noi singuri dreptul de a fabrica vest-
mintele de lâna ce se poarta pe dedesupt, vestimente zise Normale, pre-
cum si cuverturile de paturi in lâna curata de Camila.

Cari pazesc de raceli si reumatisme

Declarăm că am încredințat în România unicul deposit al produselor
noastre Casei

AUX QUATRE SAISONS

72, Calea Victoriei 72, (in fața Palatului Regal).

Declarăm ca nu recunoaștem ca VERITABILE de cât flanelele ce se
gasesc în aceasta casa. — Comande din provincie se fac direct.

Preturi curente și broșuri se trimit gratis și franco după cerere

W. BERGER'S SOHNE (Stuttgart)

OFICIUL DE PUBLICITATE „ROMANIA“

18, STRADA ACADEMIEI, 18
BUCURESCI

Îrimesc anunțuri, inserții și reclame
pentru ORI-CARE ZIAR din capitală, ju-
dețe și străinătate.

DOCTORUL EMIL MAX

Vechiu profesor de arta moșitu-
lui și medic primar al spitalelor Sf.
Spiridon din Iași, instalându-se în
București str. Clementei, 25 de-a-
supra Farmaciei, dă consultațiuni
de la 8—11 a. m. și 6—8 post-me-
ridiane.

ALECU A. BALȘ

AVOCAT

66 Strada Dionisie

consultații de la 8—12 dimineața.

D. R. ROSETTI

AVOCAT

Strada Batiște No. 4.

DE VENZARE.

Proprietatea Sifiteasca din județul
Teleorman-Gară la 5 minute depărtare.
A se adresa la d-na Elisa Chronidi, In-
trarea Rosetti No. 5.

O DOMNISOARA

Absolventă a cursului secundar și
având Diploma de maturitate, se
oferă a da lecțiuni, în vre-o familie,
pentru cursul primar sau secundar.

În special pentru limba franceză,
matematici și științele fizico-natu-
rale.

A se adresa la redacțiune.

PENSIONNAT DE DEMOISELLES

Strada Sf. Voevodi

La Direction a l'honneur d'informer les
parents qu'elle a pris pour l'année scolaire
1885-86, des dispositions d'après lesquelles
les examens auront lieu désormais dans
les écoles publiques.

Rien ne sera négligé pour assurer les
progrès et le bien-être des élèves qu'on
voudra bien lui confier.

La rentrée a eu lieu le 1er septembre
1885.

CONTRA

gutașului, gripa, bronșita, etc.,
Siropul și pasta pectorală
de Nafé de Delangrenier posedă o efica-
citate sigură și constată de un mare număr
de medici.
Fără sare de opium (Morfină sau codeină) se
dă fără temere la Copii bolnavi de Tusse, de
Răgușold.
Paris, 53, rue Vivienne, și în toate farmaciile
DIN LONRA INTERĂ

DE VENZARE.

Moșia Riea Noua din județul Teleorman,
plasa Teleorman, comuna Riea. Moșia are
200 stj. masa sa aproape 400 pogoane.
Este de arendat a 200 galbeni și se întinde
pană în bătaura celei de a II-a stație a
căi ferate Costești-Turnu-Măgurele.

Doritorii se pot adresa la D. Gr. G. Păucescu,
str. Clementei No. 2, unde vor vedea planul și vor lua
ori-ce alte lămuriri.

DE VENZARE.

Locul din strada Dionisie No. 20 și
strada Crinului No. 5. Acest loc are fața
pre strada Dionisie 37 metri, pre strada
Crinului 40 metri și adâncime de 44 metri.
Se vinde în total sa în loturi, de câte o a
patra parte.

Doritorii se pot adresa la proprietarul
lui, D. Gr. G. Păucescu, str. Clementei No. 2.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE

Valabil de la 20 Mai 1885

Large table with multiple columns showing train schedules for various routes: Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, Bucuresti-Giurgiu, Galati-Marasesti, Ploesti-Slanic, Roman-Iasi, etc. Each section lists stations and departure times.